

Gods alarm als Gaza verwoest wordt

Gods alarm als Gaza verwoest wordt

‘Want Gaza zal verlaten wezen.’
(Zef. 2:4a)

In het licht van de recente gebeurtenissen krijgen bovenstaande woorden een bijzondere klank. Nu mogen we Bijbelwoorden natuurlijk nooit zomaar op de klank af uitleggen. Daarom vragen we ons af: Wanneer klonken deze woorden? Wat bedoelde de profeet Zefanja, geleid door de Heilige Geest, ermee? En welke boodschap ligt erin voor ons?

Zefanja wordt wel ‘de lantaarndrager onder de profeten’ genoemd. Hij profeteert in de beginjaren van koning Josia. Het is dan zo’n zestig jaar voor de verwoesting van Jeruzalem. In Juda en Jeruzalem werkt de goddeloze regering van koning Amon nog na. Daarom moet Zefanja de lantaarn van Gods Woord opheffen en het licht ervan ontdekkend laten vallen over de zonden van zijn tijd. Dat gebeurt heel duidelijk in hoofdstuk 1, waar allerlei zonden worden aangewezen: afgoderij, dubbelhartigheid, wereldgelijkvormigheid, onverschilligheid. Indringend kondigt Zefanja daarbij Gods oordeel aan. De Heere zal komen en ‘Jeruzalem met lantaarnen doorzoeken’.

Vervolgens laat Zefanja ook profetisch lantaarnlicht vallen over het wereldgebeuren van zijn tijd. Zo moet hij in Zefanja 2:4-7 Gods oordeel over de ‘landstreek der zee’ aankondigen. Daarmee wordt het gebied bedoeld waar nu de Gazastrook ligt én de streek daarboven. In Zefanja’s tijd woonden daar de Filistijnen. Hun macht was geconcentreerd in vijf steden. Vier van die steden noemt Zefanja, als hij de verwoesting van het gebied voorzegt: ‘Want Gaza zal verlaten wezen en Askelon zal ter verwoesting wezen; Asdod zal men in de middag verdrijven en Ekron zal uitgeworteld worden’ (Zefanja 2:4).

Aan deze aangrijpende voorzegging van de verwoesting van Gaza en omstreken verbindt Zefanja een ernstige boodschap voor het volk van Juda in zijn dagen. Het oordeel zal namelijk spoedig ook op hén aankomen. ‘De grote dag des HEEREN is nabij, hij is nabij en zeer haastende’ (Zefanja 1:14). In de schaduw van die dreiging roept de Heere het volk – en dat is genade! – dringend tot bekering. Met twee woorden: ‘doorzoek’ en ‘zoek’.

De eerste oproep is ‘doorzoek’. Want aan het begin van Zefanja 2 lezen we: ‘Doorzoekt uzelfen nauw, ja, doorzoekt nauw’. Het Hebreeuwse woord dat hier vertaald is met ‘nauw doorzoeken’ betekent op andere plaatsen in het Oude Testament: verzamelen wat brandbaar is. Ten diepste zegt Zefanja dus: Zoek in uw leven naar alles wat brandbaar is voor de toorn van God. Naar alles wat in Zijn oordeel niet kan bestaan. Zoek ernaar in uw gedachten. In uw woorden. In uw daden. In uw levenspatronen. In uw

hart. Verzamel het. Verberg geen kwaad wat in u wordt gevonden. Maar belijd het na ernstig overleg voor Gods aangezicht. Nu is daar nog gelegenheid voor. Want de dag van Gods brandende toorn is ‘nog niet’ (Zefanja 2:2) gekomen.

Daarbij moet Zefanja zich richten tot een ‘volk dat met geen lust bevangen wordt’. Die uitdrukking betekent onder meer: een volk dat er helemaal geen zin in heeft om zichzelf te doorzoeken en de Heere te zoeken. Zulke mensen wil de Heere nog roepen tot bekering. Hij heeft hen niet over voor de ondergang!

De tweede oproep is: ‘zoek!’ Met dat woord richt Zefanja zich – zo blijkt uit vers 3 – heel bijzonder tot de zachtmoedigen van het volk. We zouden ook mogen lezen: de ootmoedigen. Degenen die verootmoedigd zijn, juist doordat ze gingen ontdekken hoeveel brandbaars er in hun hart en leven te vinden is. Zefanja roept hen op om de HEERE te zoeken. Om gerechtigheid te zoeken. En om zachtmoedigheid (of: ootmoedigheid) te zoeken. Laat een schuldig volk dat zich het oordeel waardig moest keuren, de Heere zoeken in het gebed. Bij Hem is alles te vinden wat zij zo nodig hebben. Gerechtigheid die hun schuld bedekt. En ootmoed om dieper en dieper te buigen voor de Heere. Zefanja bracht deze prediking in de jonge jaren van koning Josia. Wie het verslag dat in 2 Kronieken 34 gegeven wordt van de regeringsperiode van deze koning, vergelijkt met Zefanja 2, ontdekt een prachtige lijn. Want over de zestienjarige Josia staat daar: ‘Toen hij nog een jongeling was, begon hij de God van zijn vader David te zoeken’. Dat klinkt als een echo, ja als vrucht op de prediking van Zefanja.

Zefanja’s oproep kwam tot Juda toen. Maar ook tot ons nu. We horen en zien in onze tijd veel aangrijpende gebeurtenissen. Er is Bijbels gezien veel reden om te bidden voor Israël – en voor allen die bij de oorlog in de Gazastrook betrokken zijn. Maar laten we tegelijk niet voorbijgaan aan Zefanja’s boodschap voor ons: ‘doorzoek’ en ‘zoek’. En laten er ook in onze tijd Josia’s mogen zijn, die – misschien wel zestien jaar, als ze dit lezen – de Heere beginnen te zoeken! Hij wil Zich, zelfs onder de donkere wolken van het naderend oordeel, nog laten vinden. En wie Hem vindt, vindt het leven!

DS. A.J.T. RUIS

VOOR DE JEUGD

Genaderecht

En hij zeide: Ik heb zeer geijverd voor den HEERE, den God der heirscharen, want de kinderen Israëls hebben Uw verbond verlaten, Uw altaren afgebroken en Uw profeten met het zwaard gedood; en ik alleen ben overgebleven, en zij zoeken mijn ziel om die weg te nemen - 1 Koningen 19:10

In artikel 122 van de Grondwet staat de bepaling dat de koning een veroordeelde misdadiger gratie kan verlenen. Hij blijft wel schuldig, maar hij krijgt geen straf. Het wordt ook wel 'genaderecht' genoemd. Maar het is genade ten koste van het recht. Het is barmhartig, maar niet rechtvaardig. Andersom is het zo dat als een rechter een berouwvolle misdadiger moet veroordelen, hij niet barmhartig is, maar wel rechtvaardig. Want hij baseert zijn uitspraak op het strafrecht. Ook al heeft hij als mens misschien wel medelijden met de veroordeelde, als die onder tranen zijn spijt betuigt. Maar het is óf genade óf recht. Bij de Heere ligt het echter anders.

Elia's excuses om het volk te verlaten, wordt ingegeven door ongeloof. Wat hij zegt, was immers ook al waar toen hij nog bij de beek Krith was. En toen hij in Zarfath was. En toen de Heere hem toen naar Achab stuurde, had Elia ook kunnen zeggen: ja maar Achab zoekt mijn ziel om die te doden. Maar toen zei hij dat niet. Waarom niet? Omdat hij toen leefde door het geloof.

En dat is nu zo anders. Elia is alles kwijt en nu gaat hij deze argumenten gebruiken om zijn eigen ongeloof te camoufleren. Eigenlijk klaagt hij God Zelf aan. 'Heere waarom laat U mij zo alleen staan?'

De aloude reactie van de mens, die al begon in het Paradijs. 'De vrouw die Gij bij mij gegeven hebt'. Met andere woorden: 'U had mij wel een betere vrouw mogen geven.' We verontschuldigen onszelf zo makkelijk en leggen de schuld zo makkelijk bij de Heere neer. Waarom grijpt God niet in?

Dat is het eerste wat je moet opmerken als Elia antwoordt. Maar er is meer. Want hij heeft natuurlijk wel gelijk als hij de zonden van Israël opnoemt. En zo denkt God er ook over. En vandaar het oordeel en die droogte. Het is ook vreselijk wat het volk heeft gedaan. Op twee manieren hebben ze het contact met God verbroken. Ze hebben de band stukgemaakt die de Heere Zelf had gelegd. Ze hebben de altaren verbroken en de profeten gedood. En je weet, altaren waren de plaatsen waar het volk tot God kon naderen. Maar dat kan nu niet meer. De weg naar Boven is afgesloten. Maar ook de weg van Boven naar beneden is afgesloten. Want ze hebben de pro-

feten gedood, die namens de Heere tot het volk spraken. En nu vraagt Elia aan de Heere of Hij recht wil doen. En dat kan niet anders betekenen dan de ondergang van het volk. Elia is weggevlucht en hij wil niet meer profeteren.

Eigenlijk geldt hetzelfde van een andere profeet uit het Oude Testament, die op diezelfde berg stond en met God sprak. Ook toen had het volk Gods verbond verbroken. In de woestijn, na de uittocht uit Egypte, in de geschiedenis met het gouden kalf. Mozes vroeg of de Heere het volk wilde sparen en zei: 'delg mij uit Uw boek.' Maar de Heere zegt: nee. Want Mozes kon geen voldoening geven voor het volk. *Hij kan de prijs der ziele dat rantsoen aan God in tijd noch eeuwigheid voldoen.* Mozes en Elia. De één vroeg om genade zonder recht. En de ander om recht zonder genade.

En nu denk ik aan die geschiedenis uit het Nieuwe Testament, toen deze twee profeten op de berg der verheerlijking met de Heere Jezus spraken. Waarover? 'Over Zijn uitgang die Hij te Jeruzalem zou volbrengen.' En wat betekent dat? Ze spraken over het werk wat ze wel geprobeerd hebben, maar wat ze niet hebben gekund. Mozes viel aan de kant van de genade. Elia viel aan de kant van het recht. Maar ze konden ze niet verbinden.

En dat kan geen mens. Dat kan alleen de Heere Jezus. En hoe doet Hij dat? Door in Jeruzalem aan het kruis van Golgotha de straf te dragen die ons de vrede aanbrengt, zo zegt Jesaja. De HEERE heeft onze ongerechtigheden op Hem doen aanlopen. En zo heeft Hij vervuld wat Elia wilde, het recht. En God is er niets aan tekort gekomen. En in die weg kon God doen wat Mozes wilde: veroordeelde zondaren genadig zijn. Diegenen namelijk die van de Heilige Geest geleerd hebben om in de Zoon van God te geloven. Die zullen niet verderven.

DS. M.A. KEMPENEERS
WWW.BEWAARHETPAND.NL

In gesprek (3)

Een tweede zaak die ik onze geachte lezers voorlegde was die over de vergeving der zonden. Als God de zonden van Zijn kind niet meer gedenkt, betekent het dan dat Hij ze vergeet? Maar hoe zou God iets kunnen vergeten? Vergeten is toch echt menselijk? Maar als we opnieuw onze schuld aan Hem belijden herinneren we Hem dan aan zonden die God vergeven zou hebben?

Op deze vraag heb ik vele en ook mooie en ontroerende reacties gekregen. Er is maar weinig dat een kind van God meer aanspreekt dan het wonder van de vergeving der zonden. Hartelijk bedankt voor de reacties.

Als Micha 7 zegt dat de Heere de zonden van Zijn volk in de diepten van de zee werpt, wat betekent dat dan? Ik citeer Micha 7 de verzen 19 en 20, ook al omdat deze woorden voor veel verslagen zondaarsharten tot rijke troost zijn geweest: “Hij zal Zich onzer weder ontfermen. Hij zal onze ongerechtigheden dempen; ja, Gij zult al hun zonden in de diepten der zee werpen. Gij zult Jakob de trouw, Abraham de goedertierenheid geven, die Gij onze vaders van oude dagen af gezworen hebt”.

Iemand van onze lezers uit Urk haalde hierbij Matthew Henry aan, die schrijft: “Hij werpt ze in de zee, niet aan de kust, waar ze bij laag water weer zichtbaar kunnen worden, maar in de diepten van de zee, om nimmer meer boven te komen”. Al doorlopen Gods ogen aarde, zee en hemel, de zonde van een zijn schuld belijdend mens ziet Hij niet meer.

Op grond van Micha 7 hoor je de uitdrukking nog wel eens dat de Heere de zonde werpt in een zee van eeuwige vergetelheid. Iemand van onze lezers uit Katwijk wees er terecht op dat deze uitdrukking niet bijbels is te onderbouwen. Iets dat lang geleden is gebeurd kan in de vergetelheid raken, maar door allerlei omstandigheden weer naar boven komen! Dat heeft iedereen wel eens dat er dingen zijn uit een verleden die je zomaar weer in gedachten kunnen schieten. Dan wordt iets plotseling aan de vergetelheid ontrukkt. Maar dat is bij de Heere menselijkerwijze gesproken dus niet zo. Bij Hem raakt niets in de vergetelheid. Dat zal tot schrik van velen eens openbaar worden als de boeken open gaan op de dag aller dagen.

Bij vergeving van zonden moeten we denken aan

volstrekke en volkomen vergeving. Vergeving wel verstaan in de weg van belijdenis van zonden. Maar het gaat om volkomen vergeving. Waarachtige vergeving. Eeuwigdurende vergeving. God komt op mijn zonden niet meer terug omdat Hij al mijn zonden bezocht heeft, namelijk toen Christus op Golgotha als het Lam Gods al mijn zonden op Zich nam. Daar heeft de Heere al mijn zonden bezocht en Hij vergat geen enkele zonde van mij bij het Lam Gods in rekening te brengen. Dat heeft de profeet Jesaja al gezegd in hoofdstuk 53 vers 6: “Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een ieder naar Zijn weg; doch de HEERE heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen”. Als ik dit wonder vatten wil staat mijn verstand vol eerbied stil.

We moeten deze twee lijnen aanhouden. De eerste is dat de Heere mij door Woord en Geest ontdekt aan mijzelf en mij overtuigt van zonde. Dat is een doorgaand werk, want ik blijf tot mijn laatste snik een zondaar. Hij stelt mij mijn kwaad ordentelijk voor ogen. Door dit overtuigend werk van de Heilige Geest kom ik tot belijdenis van zonden: Vader, ik heb gezondigd! Dat is de ene lijn.

De tweede lijn is dat de Heere mij doet delen in de vergeving der zonden om het Offer van Jezus Christus en om Christus' wil mijn zonde nimmer meer wil gedenken. Dat betekent: nimmer zal Hij mijn zonden in het gericht brengen. Ze zijn bedekt, verzoend, vergeven, weggedaan, opgeruimd. In plaats van te zeggen dat God mijn zonde vergeet, is het beter te zeggen dat Hij mijn zonde in der eeuwigheid niet meer wil gedenken. Omdat Christus als Borg aan Gods eisend recht heeft voldaan. De schuld Uws volks hebt Ge uit Uw boek gedaan, ook ziet Gij geen van hunne zonden aan. Is dat niet groot? Sommige dingen zijn zo groot dat ze ongeloofelijk zijn. Maar wat mij, arme zondaar op de been houdt en na een val in de zonde weer op de been helpt is het geloof: Ik geloof de vergeving der zonden. In een ander verband ga ik er nog nader op in. Maar ik denk dat dit ons nu wel duidelijk is! Tot de volgende keer!

DS. K. HOEFNAGEL

Archibald Alexander (7)

Geestelijke gesprekken

Geestelijke gesprekken kunnen nuttig zijn. Als een ander over geestelijke strijd hoort kan dat bemoedigend zijn. Paulus schrijft in zijn brieven over vreugde en smart, over hoop en vrees. Geestelijke gesprekken dienen op de juiste wijze gevoerd te worden. Het is niet goed als mensen gedwongen worden over hun innerlijk te spreken. Met goede vrienden kan het zeker goed zijn te spreken over het geestelijke leven.

Onderscheid

Sommige bekeerden zijn overtuigd van de vergeving van hun zonden, bij anderen ligt dit anders. Alexander noemt John Wesley. Hij was al verschillende jaren zendeling voordat hij het vreugdevolle besef van de vergeving van zonden had. Er zijn gebrokenen en verslagenen van hart die er nauwelijks toe bewogen kunnen worden op hun aanneming te hopen. Anderen zijn heel zeker van zichzelf, maar zullen buitengeworpen worden. 'Niet een iegelijk die tot Mij zegt: Heere, Heere! Zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen, maar die daar doet de wil Mijns Vaders, Die in de hemelen is. Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam duivelen uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten gedaan? En dan zal ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend, gaat weg van Mij, gij die de ongerechtigheid werkt.' Matth. 7:21-23. Alexander schrijft over een man die dag en uur van zijn bekering kon aangeven. Het liep slecht af met deze man. Hij werd afgesneden van de kerk vanwege een duidelijke meened.

Halyburton

Halyburton schrijft over zijn geestelijke leven als hij op leeftijd is gekomen. Hij werd plotseling bekeerd, maar hij kon toch niet de dag en het uur noemen waarop dit plaatsvond. Wel kon hij zeggen: 'Eén ding weet ik, dat ik blind was en nu zie.' Joh. 9:15. Tevoren had hij het heel benauwd. De Heere liet hem zien dat er bij Hem vergeving is en dat er bij Hem goedertierenheid en veel verlossing is. In het verleden beschouwde hij God als een verterend Vuur. "Hij bracht mij van de Sinaï en zijn donderslagen naar de berg Sion en de Middelaar van het nieuwe verbond, en naar het bloed der besprenging, dat betere dingen spreekt dan Abel. Hij openbaarde Christus in Zijn heerlijkheid. Ik aanschouwde nu met verwondering Zijn heerlijkheid, 'een heerlijkheid als des Eniggeborenen van de Vader, vol van genade en waarheid.' En door dit gezicht werd ik ertoe bewogen om te zeggen: Gij zijt veel schoner dan de mensenkinderen." Halyburton mocht zien dat er vergeving is en dat God rechtvaardig is in het rechtvaardigen van de goddelozen die in Jezus geloven. Hij mocht nu vertrouwen op de Heere. Dit alles leerde hij vanuit de Schrift, uit de vele beloften en waarheden die in de Bijbel staan. Vroeger kende Halyburton alleen de letters van de beloften, nu paste de

Heere ze toe in zijn hart. Er scheen licht in zijn hart vanuit de hemel. Het was geen zelfgemaakt vonkje. De Zon der gerechtigheid ging op en er was genezing onder Zijn vleugelen. De duisternis werd uit zijn hart verdreven.

Gevolgen

Halyburton keurde Gods handelwijze goed in het zaligen van zondaars. De Heere maakt zondaars zalig door Jezus Christus, tot roem van Zijn genade. In het zaligen van zondaars schittert Gods wijsheid, genade, barmhartigheid en waarheid. Halyburton mocht betrouwen op de Heere en roemen in de Heere. De weg der ontkoming beantwoordt ten volle aan de behoeften van een arme, schuldige zondaar die zichzelf moet veroordelen. Halyburton mocht ook zien wat het doel van zijn leven was: leven tot eer van God. Hij begeerde dikwijls dat de Heere in zijn leven of door zijn dood geeerd en verheerlijkt zou worden. Hij mocht zien dat de Wet niet zwaar is. De Wet is heilig en past bij God, de Wet is goed. De Wet dient het ware belang, de vrede en het voordeel van Gods kinderen. Vroeger had Halyburton een afkeer van bepaalde plichten, nu deed hij graag wat de Heere van hem vroeg in Zijn Wet.

Evangelisch berouw

Een ander gevolg was het evangelisch berouw. Tevoren had hij verdriet omdat de zonde toorn teweegbrengt. Nu zag hij de zonde als bedreven tegen een goeddoend God. Hij zag dat zijn zonden Christus doorstoken hadden. Tevoren was hij bevreesd voor de rechtvaardige wraak van God. Nu verheugde hij zich in de verrassende tekenen van Gods gunst jegens een onwaardige zondaar. De zonde werd nauwgezet vermeden. De begeerte leefde om God te behagen. Er was vrees God te beledigen. Er was verlangen dat de zonde weggenomen zou worden en dat de Heere gehoorzaamd en verheerlijkt zou worden.

Meer gevolgen

Halyburton hoopte nu op zijn zaligheid en was ervan overtuigd dat hij zalig zou worden. Hij was nu kalm en rustig over de uitkomst van zijn leven. Geloof en verzekerdheid zijn met elkaar verbonden. Halyburton vertrouwde nu alleen op de Heere. Hij begeerde de lieflijkheden des Heeren te aanschouwen en te onderzoeken in Zijn tempel. Kent u dat verlangen ook?

DS. A. VAN HETEREN

Gebed voor Israël

De één denkt het zeker te weten: de huidige strijd in en om Israël wijst erop dat Jezus' wederkomst aanstaande is. Een tweede kan enkel zijn afschuw uitspreken over de duivelse aanval van de Palestijnse terreurorganisatie Hamas. Een derde wil graag enig begrip kweken voor de wanhoop onder 'gewone Palestijnen'. En zo heeft (bijna) iedereen zijn mening over de actuele gebeurtenissen in Israël.

In het licht van zoveel artikelen die erover verschijnen, blijft het gevaar aanwezig wat ds. P. den Butter al schreef toen hij zijn boek over Israël "Volk tussen eeuwigheid en eenzaamheid" voor het eerst uitgaf: "Is al wat er gezegd wordt op dit gebied niet eerder in staat de verwarring te vergroten dan dat we er door geholpen worden om tot een beter verstaan van Gods Woord te komen?"

Gods keuze

In zijn boek wordt echter de duidelijke conclusie getrokken dat Israël nog steeds het volk van Gods keuze is en dat nog steeds van kracht is dat geweldige woord van Petrus: God zendt

Zijn Zoon eerst tot de Joden om hen te zegenen, daarin dat een ieder van hen zal worden bekeerd van hun boosheden. Zo zoekt God ook nu nog steeds Israëls bekering en behoud. Niet maar van sommigen van hen, maar van hen allen.

Er is immers geen grond in de Schrift voor de gedachte dat de Nieuw-Testamentische kerk in de plaats van Israël zou zijn getreden. Natuurlijk valt niet te ontkennen dat er met de komst van de nieuwe bedeling wel wat veranderd is. Of om het nog weer met ds. Den Butter te zeggen: "de nationale begrenzing van het verbond en de heilsbedeling is opgeheven. De Heere beperkt Zijn heil nu niet meer tot een enkele natie. Maar deze verandering houdt niet in, dat Israël niet langer het volk van Gods keuze is en niet langer een bijzondere plaats inneemt in de rij der volkeren. Nog steeds is het het volk van Gods verkiezing. Het is niet verstoten en het is niet vervangen. Omdat Israël Gods volk is, is het volk er nog. En is het land er nog. En is de band tussen volk en land er nog. En is de roeping er nog. En is de belofte er nog. En ook de bedreiging: Ik zal zegenen die u zegenen; en vervloeken, die u vloekt (Gen. 12:3)."

Wat staat ons dan anders te doen voor Israël, dan eerst voor hen te bidden? Psalm 122 wijst ons op onze roeping als het gaat om de diepste *shalom* voor Israël: de vrede met God in de weg van de bekering door God en tot God. Daartoe klinkt het in vers 6: "Bidt om de vrede van Jeruzalem." Hoe bidden? In elk geval met verwachting. Met verlangen. Met eenparigheid. Met ootmoed. Met volharding.

• Met verwachting

Hoe bidden om Jeruzalems vrede? Met verwachting dat God Zijn beloften vervult. Om Hem te manen op Zijn Woord: *Doe gelijk Gij gesproken hebt*. Want er is grond voor dit gebed.

Want als David bidt om die vrede, is zijn gebed ingeklemd tussen het eerste en het laatste vers, waar het gaat om het huis des HEEREN. Want waarheen gingen de stammen op? Het was tot de getuigenis Israëls: de ark van God, die van Gods gunst getuigt. Waar alles spreekt van verzoening door voldoening. Waar alles heenwijst naar Hem van wie de apostel het uitroept vol verwondering: "*Want Hij is onze Vrede.*" Een vrede door het bloed van het kruis. Een vrede voor Jeruzalem, waarvoor Christus niet alleen heeft gebeden, maar die ook aanhoudend zocht.

• Met verlangen

Hoe bidden om Jeruzalems vrede? Met een gebed vol verlangen. Van verlangen naar het heil van Jeruzalem. Naar het heil van Jood en heiden. Een gebed vol verlangen dat alles door de vrede zal bloeien en alle twist en strijd verdwijnt. Een gebed vol verlangen dat we samen met onze Joodse broeder Gods lof in en door Jezus Christus zouden mogen zingen.

Bidt om de vrede van Jeruzalem

• Met éénparigheid

Hoe bidden om Jeruzalems vrede? Met een éénparig gebed. Psalm 122 is eerst een gebed van de enkeling: "Ik verblijf mij". Maar dat gebed wordt in vers 2 al overgenomen door anderen. Zou een éénparig gebed uit onze monden de Joden ook niet tot jaloersheid kunnen verwekken?

• Met ootmoed

Hoe bidden om Jeruzalems vrede? Met ootmoed. In het besef van onze eigen rechteloosheid. Dat het ook aan onze kant verloren ligt. Maar zeker als het gaat om Israël kan het niet anders dan een ootmoedig gebed zijn. Omdat zij de natuurlijke takken zijn van de olijfboom en wij de wilde takken. Dat wij de zaligheid te danken hebben aan Israël. En daarbij een ootmoedig gebed, dat wij Israël nog steeds niet tot jaloersheid hebben kunnen brengen. Door onze geesteloosheid. Door onze biddeloosheid. Door onze verdeeldheid. Door onze wereldsgezindheid.

• Met volharding

Hoe bidden om Jeruzalems vrede? Met een aanhoudend gebed. Zoals ook de dichter van Psalm 123 het zegt: Geef ons genâ, geef ons genâ! Zo slaan wij het oog op onze HEERE, tot Hij Israël en ons allen genadig zij. Niet bidden óf, maar wannéér God al Zijn beloften vervult. Ja, of Hij het nú wil doen...

DS. W.L. VAN DER STAAIJ

Het Bijbelboek Ruth

En zij nam het op en kwam in de stad, en haar schoonmoeder zag wat zij opgelezen had; ook bracht zij voort en gaf haar wat zij van haar verzadiging overgehouden had. Toen zeide haar schoonmoeder tot haar: Waar hebt gij heden opgelezen en waar hebt gij gewrocht? Gezegend zij, die u gekend heeft. En zij verhaalde haar schoonmoeder bij wien zij gewrocht had, en zeide: De naam des mans, bij welken ik heden gewrocht heb, is Boaz. (Ruth 2: 18-19)

Verrassing

Toen we aan het eind van de vorige aflevering in gedachten afscheid namen van Ruth, stond ze ergens aan de rand van de akker. Een dag van rapen was voorbij. Alle aren die Ruth die dag geraapt had, heeft ze toen op de harde grond gelegd. En met een kleine houten hamer of stok heeft ze de korrels eruit geslagen.

Vervolgens zien we, hoe Ruth de vracht gerst op haar schouders neemt, en zich in de richting van Bethlehem begeeft. Ergens in één van de huizen van dat stadje heeft haar schoonmoeder de hele dag in spanning afgewacht. Hoe zou het Ruth vergaan zijn?

Als Ruth het huis binnenkomt, ziet Naomi wat Ruth 'opgelezen' heeft. Haar ogen worden groot van verbazing. Haar schoondochter torst maar liefst een efa gerst met zich mee: zesendertig liter. Opnieuw moeten we bedenken dat deze overvloedige opbrengst getuigt van wat Naomi al in Moab had gehoord: 'dat God Zijn volk bezocht had, hun gevende brood'. En dan is er nog een tweede verrassing. Ruth haalt iets tevoorschijn: Geroosterd koren dat ze heeft meegenomen van de akker van Boaz. Dat heeft ze bewaard voor Naomi. Daaruit spreekt haar zorg en liefde voor haar schoonmoeder. Misschien had die de hele dag nog maar weinig gegeten.

Ouders

Als Naomi deze dingen ziet, kan ze niet langer zwijgen. Ze vraagt aan haar schoondochter: 'Waar hebt gij heden opgelezen en waar hebt gij gewrocht?' Waar is haar schoondochter de hele dag geweest? In haar vragen klinkt verrassing door. Belangstelling ook. Misschien iets van bezorgdheid. Want hoe kan het dat Ruth na slechts één dag zo'n grote hoeveelheid gerst mee naar huis neemt?

Er ligt een praktische les in dit stukje van de tekst. Bij het ouder worden van de kinderen moeten ouders hen steeds meer gaan loslaten. Niet altijd weten we waar onze kinderen zijn. Misschien maken we ons soms wel grote zorgen. Wat is het nodig om dan het gebed voor onze kinderen te beoefenen. Er is er Eén Die hen ziet, en hen bewaren kan. Maar het is ook goed, om bij thuiskomst op liefdevolle, belangstellende wijze wel te vragen: Waar ben je geweest?

Boaz

Naomi voegt aan haar vragen een zegenwens toe. Ze zegt: 'Gezegend zij, die u gekend heeft'. En met 'gekend' wordt hier

bedoeld: op liefdevolle wijze gezorgd. Zoveel is Naomi wel duidelijk, dat iemand op bijzondere wijze voor Ruth zorg gedragen heeft. Anders zou ze nooit zoveel gerst kunnen hebben rapen.

Dan geeft Ruth antwoord: 'De naam des mans, bij welken ik heden gewrocht heb, is Boaz'. Het lijkt wel alsof Ruth in haar antwoord de spanning opvoert. Maar aan het einde van haar woorden valt de naam, die aan het begin van hoofdstuk 2 al genoemd werd door de Bijbelschrijver, voor het eerst in het huis van Naomi: Boaz.

Verschillende keren al hebben we de lijn doorgetrokken van Boaz naar Christus. We doen dat in de diepe overtuiging dat de Schriften van het Oude Testament vol zijn van Christus. Natuurlijk bevat het Bijbelboek Ruth ook prachtige lessen voor de dagelijkse praktijk. Maar daar blijft de betekenis van dit kleine Bijbelboekje niet toe beperkt. Nee, dat betekent zeker niet, dat we maar willekeurig aan het vergeestelijken mogen gaan. Maar we mogen dit boekje met de kerk der eeuwen wel 'typologisch' uitleggen. Boaz is een type van de komende Christus. In Boaz werpt Hij Zijn schaduwen vooruit.

Ds. J. van Sliedregt

Iemand die daar op fijnzinnige manier over heeft geschreven, is wijlen ds. J. van Sliedregt. Zoals veel lezers weten, heeft hij een indrukwekkend boek geschreven over Jozef onder de titel 'Kruis en kroon'. Veel lezers zullen dat boek in hun kast hebben staan. Ds. Van Sliedregt behandelt de geschiedenis van Jozef op boeiende en kundige wijze en trekt op behoedzame wijze prachtige lijnen van Jozef naar Christus. Wat minder bekend is zijn boekje 'Door Moab naar Bethlehem'. Dat gaat over het boek Ruth. U vindt er dezelfde behoedzame en verantwoorde Bijbeluitleg, die erop gericht is om Christus tevoorschijn te brengen vanuit het Oude Testament.

Voor nu deze vraag: Hebt u – net als Ruth – wel eens iets mogen vertellen van hoe u verkeerde op de akker van de meerdere Boaz? U zat stil te luisteren naar het Woord, toen er een woord klonk dat zo aansloot bij uw omstandigheden. Een beschamend woord misschien. Een verootmoedigend woord. Of een bemoedigend woord. Wellicht een woord waarin antwoord werd gegeven op de raadsels en vragen van uw hart. Misschien zegt u bij uzelf: Dat durf ik niet te ontkennen. Maar ik durf er ook niets van te maken, want ik ben er niet bekeerd mee! Voorzichtigheid is goed. Dus dat laatste moet u er dan maar bij zeggen en niet vergeten. Maar vertel het dan toch maar eens, misschien wel op huisbezoek: Hoe u een aar mocht rapen op de akker van Boaz.

DS. A.J.T. RUIS

Lessen uit de Levensbron (4)

Ellendig vanwege de liefde Gods

Waaruit kent gij uw ellende? Dat is de kortste vraag in de Catechismus waarop een kort antwoord volgt: Uit de wet Gods. Maar hoe komt het dat een ontdekte zondaar nu bedroefd wordt als hij zijn ellende leert kennen uit de wet Gods?

Dat is met één woord samen te vatten: Liefde!

Want de wet van God spreekt van het liefhebben van God boven alles en onze naasten als onszelf. Dat heeft Christus Zelf geleerd in een samenvatting: *Gij zult liefhebben den Heere uw God met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand, en met geheel uw kracht. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, aan dit gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt de ganse Wet en de Profeten.*

Die liefde gaat een grote rol spelen als Christus door Zijn Geest een zondaar gaat ontdekken aan zijn ellende.

Daar heeft prof. Lengkeek ook op gewezen in zijn preek over Zondag 2. Hij predikte: *Boven die algemene ellende kent de christen echter nog een andere, die niet gemeten wordt naar hetgeen goed geacht wordt voor dit aardse leven, en niet gemeten wordt met menselijke maat. Ook deze ellende baart smart. Anders zou zij geen ellende zijn. Het is echter de smart niet over aardse tegenspoeden en teleurstellingen, over aards gemis. Het is de smart over de scheiding van God, de smart van de liefde tot God.*

De Liefde Gods uitgestort

Wat gebeurt er toch iets groots en wonderlijks als een zondaar van geestelijk dood geestelijk levend wordt gemaakt. Dan wordt alles zó anders.

Wat eerst een last was, wordt een lust en wat eerst een lust was wordt een last. Er komt een breuk met de zonde en het zondige leven en er komt een honger en dorst naar God.

Hoe komt dat?

Om dat de liefde van God wordt uitgestort in het zondaarshart.

Nee, dat is niet te verklaren, maar het wordt wel ervaren.

Tot alles wat van de HEERE is, komt een liefde.

Allereerst een liefde tot Hem Zelf. Hij wordt een werkelijkheid.

Er komt kennis van God. Er komt een betrekking op God. Ja er komt liefde tot God.

Vanwege de liefde tot God komt er ook een liefde tot Zijn Woord, tot Zijn dag, tot Zijn volk, tot Zijn wet.

Vanwege de liefde wil je niet meer zondigen tegen God. Wat ga je ontdekken hoe goed Hij is voor een slecht mens. Maar ook dat Hij heilig en rechtvaardig is en vertoornd is over de zonden. Wat een rijkdom om die liefde van God te mogen gaan beleven. Dat doet bij tijden zo hartelijk zingen:

*God heb ik lief; want die getrouwe HEER'
Hooft mijne stem, mijn smekingen, mijn klagen;
Hij neigt Zijn oor, 'k roep tot Hem, al mijn dagen;
Hij schenkt mij hulp, Hij redt mij keer op keer.*

Liefdestranen gestort

Het is juist vanwege die liefde dat een ontdekte zondaar zich zo ellendig ervaart voor God. Dat doet hem vluchten tot God. Dat doet hem zo hartelijk zijn zonden belijden en bewenen voor God.

Nee die kant van de ware kennis van ellende kent een onwedergeboren menskind niet. Die is in de wereld niet te vinden, maar ook niet bij de uitwendige godsdienst. Zelfs niet bij degenen die weleens wat gewetensovertuigingen hebben gehad, zoals Kaïn of Judas.

De zaligmakende kennis van de ellenden kennen alleen degenen die de droefheid naar God kennen die een onberouwelijke bekering tot zaligheid werkt.

Kent u dat? Is het u om God te doen?

Vindt het weerklank wat prof. Lengkeek daarover schreef: *Het gaat bij de ellende van de christen niet alleen over hetgeen hem schaadt, het gaat in het bijzonder over hetgeen het voorwerp van zijn liefde vertoornt en verdriet.*

Dat Voorwerp is GóD!

In het licht van Zijn deugden worden de zonden zo bitter. Ja dan komt er een hartelijk leedwezen dat u GóD op het hoogst misdaan hebt. Dat u die lieve, goeddoende God zo op Zijn hart getrapt hebt. Wat gaan de zonden dán pijn doen. Wat komt er dan een haat tegen de zonden. Wat wordt u dan ellendig, omdat u ontdekt dat de zonden scheiding maken tussen God en uw ziel. Wat zou u de zonden dan graag willen wegwerken vanwege die scheiding.

Want u mist God en ontdekt dat u voor God niet kan bestaan vanwege uw ellenden. U kunt niet meer buiten Hem en toch staat u buiten Zijn gemeenschap. Wat een ellende. Nochtans dorst uw ziel tot God, tot de levende God en begeert u met Hem weer verzoend te mogen worden.

Nee u kunt in die toestand niet bekijken dat Christus op verborgen wijze bezig is om u zalig te maken. Maar daar komt u nog wel achter. Want Hij denkt aan allen die arm en ellendig zijn, omdat Hij hen genadig wil zijn. Hij maakt het op Zijn tijd en wijze waar:

*Hij heelt gebrokenen van harte,
En Hij verbindt z' in hunne smarte,
Die, in hun zonden en ellenden,
Tot Hem zich ter genezing wenden.*

DS. J. DE BRUIN

Prediking en bevinding (4)

Twee woorden staan er telkens boven deze serie artikelen. Prediking en bevinding. Daar zouden we het over hebben. Over 'prediking' ging het al enkele keren. Over wat onze belijdenisgeschriften daarover zeggen. Er passeerden bijbelse aanduidingen de revue: verkondigen, boodschappen, onderwijzen, enz. Maar – zo moet de vraag nu langzamerhand gaan luiden – wat houdt dat andere begrip eigenlijk in? Bevinding. Die is toch van een andere orde, zouden we denken. De prediking komt, om zo te zeggen, van de andere kant. Van de Heere, toch?! Namens Hem. Het Woord van God wordt ons gepredikt. Ze komt met gezag tot ons. Bevinding daarentegen is een heel andere zaak. Een volstrekt persoonlijke aangelegenheid. Iets wat in de sfeer van ervaring en beleving ligt. En als er dan al een lijn te trekken valt tussen prediking enerzijds en bevinding anderzijds, welke is dan de verbindende schakel tussen die beide? Betekent het soms dat 'bevinding' moet samenvallen met de prediking, met de inhoud ervan? Wordt soms bedoeld dat de prediker vooral zijn eigen bevinding in de preek naar voren moet brengen? Trouwens, is alles wat als geestelijke ervaring wordt beleefd, ook bevinding in de bijbelse zin van het Woord? Hoort er in de prediking eigenlijk wel plaats gegeven worden aan wat we bevinding noemen? In de prediking moet het toch gaan om het werk van de Heere en niet om iets dat van ons is, hoe dierbaar dat ook kan zijn...

Wat hiervan te zeggen? Laat ik nog een keer verwijzen naar wat de Dordtse Leerregels direct al aan het begin schrijven over de prediking. Ze noemen die "deze zeer blijde boodschap". Ze verwijzen daarmee naar het Schriftwoord dat ze in de voorafgaande paragraaf citeerden: *"Hierin is de liefde Gods geopenbaard, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon in de wereld gezonden heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve maar het eeuwige leven hebbe. (1 Joh. 4: 9; Joh. 3: 16)."* Dat is volgens onze vaders het Evangeliewoord waarmee de Heere Zijn dienaren de wereld in gezonden heeft; het Woord door middel waarvan Hij Zijn kerk wil bouwen en zondaren wil zalig maken. Met dit Woord getrouw te prediken worden de sleutels van het Koninkrijk bediend en zullen allen die ter zaligheid verkoren zijn ook daadwerkelijk uit de duisternis worden getrokken en geleid tot de kennis der zaligheid. Om te verkondigen de deugden van Hem die zulk een genadig werk aan hen wilde doen.

Wat nu de inhoud van zulk een Schriftuurlijke prediking betreft – heb ik het verkeerd als ik in deze geciteerde tekstwoorden het werk van de drie-enige God lees; het werk van elk van de drie Personen van Gods eeuwig Wezen?! Het werk van God de Vader, die Zijn liefde tot deze verloren wereld openbaarde in de zending van Zijn Zoon. Het werk van God de Zoon, die Zich zenden liet, en kwam om Zijn leven te geven tot een rantsoen voor velen. Het werk van de Heilige Geest die in zondige harten van verloren mensen het geloof in Christus ontsteekt; die schenkt wat in Christus is, tot verheerlijking van de drie-enige God. Dat alles lees ik in de tekst die de Leerregels citeren. Het werk van God drie-enig. De inhoud van de prediking.

We mogen wel zeggen dat het hart van de heilige Schrift, en daarmee het hart van de bijbelse evangelieprediking, is het kruis en de opstanding van Christus. Luisteren we eens naar wat Paulus dienaangaande aan de Korinthiërs schrijft. Hij betuigt hun dat hij onder hen gearbeid heeft, niet met uitnemendheid van woorden, maar "u verkondigende de getuigenis van God." En hoe luidt die getuigenis? De apostel zegt het ronduit: "Ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus en Die gekruisigd." Paulus deed dat "niet in beweeglijke woorden van menselijke wijsheid, maar in betoning des Geestes en der kracht." [1 Kor. 2]. In deze voluit Christus-prediking gaat het om het heil dat in de Heere Jezus is geopenbaard. Immers, Zijn Naam is de enige waardoor wij moeten zalig worden.

Gods Kerk mag leven van feiten. Van de heilsfeiten in en door de Heere Jezus Christus, de Gegevene van de Vader. Bijbelse prediking is Christus-prediking. Maar als de apostel deze dingen aan de harten van de Korinthiërs legt, predikt hij Christus niet geïsoleerd van het werk van God de Vader, noch los van het werk van God de Heilige Geest. De apostel weet van de eeuwige raad van God de Vader: "Wij spreken de wijsheid Gods, bestaande in verborgenheid die bedekt was, welke God te voren verordeneerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld was." En dan schrijft Paulus als het ware in één adem door over het werk van de Heilige Geest. "God heeft het ons geopenbaard door Zijn Geest. Want de Geest onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods. (...) Wij hebben niet ontvangen de geest der wereld, maar de Geest die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen die ons uit God geschonken zijn." Al met al: de prediking van het onderscheidene werk van de drie-enige God: Vader, Zoon en Heilige Geest. Het eeuwig welbehagen van God de Vader – in Christus. Het werk der verlossing door God de Zoon. Het toepassende werk van God de Heilige Geest, die de Geest van Christus is.

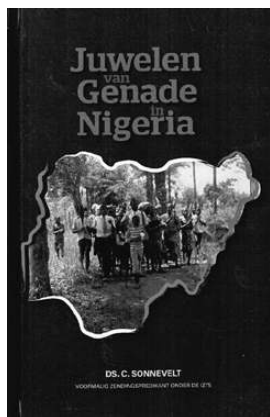
Ik waag de stelling: de inhoud van de bijbelse prediking is de verkondiging van het werk van de drie-enige God. Van de enige troost in leven en in sterven, verordeneerd door God de Vader, verworven door God de Zoon, toegeëigend door God de Heilige Geest. Niet één van deze aspecten mag in de verkondiging ontbreken. En wat is nu het element 'bevinding' in zulk een bijbelse prediking? Het is wat de Heilige Geest de Zijnen doet bevinden. Van deze Geest van Christus belijden we met 'Nicea': "Die Heere is en levend maakt." Ik schrijf deze letters op de avond van 31 oktober. In de krant van vandaag lees ik met instemming de volgende woorden van ds. D.J. Budding: "Schriftuurlijk preken is altijd bevindelijk preken. (...) Een prediking waarin de bevinding niet rechtstreeks uit de tekst in haar bijbels verband voortkomt, is noch Schriftuurlijk, noch bevindelijk, maar misleidend."

DS. J.M.J. KIEVIET

Juwelen van genade in Nigeria | Ds. C. Sonneveld
Gebonden 219 blz, € 14,50, (2^e druk als paperback € 12,50)
Verloep uitgeverij Alblasserdam. ISBN 978 94 6458 7821.

Ds. C. Sonneveld, sinds enkele maanden predikant van de Gereformeerde Gemeente te Poederroijen, schreef een mooi boekje over juwelen. Geen gewone juwelen zoals diamanten, maar over juwelen van genade, bewerkt door de hemelse Diamantbewerker. Ds. Sonneveld is bijna tien jaar zendingspredikant in het Izi-gebied in Nigeria geweest en heeft uit die tijd een aantal ervaringen gebundeld. Het boekje bestaat uit drie onderdelen. Het eerste wordt gevormd door twintig getuigenissen die laten zien hoe de Heere de genade van Christus niet alleen laat verkondigen, maar ook door Zijn Geest toepast aan de harten. Bijvoorbeeld het verhaal over een oude vroedvrouw, Mbam Ede, die treffend vertelt dat niet zij de Heere Jezus had aangenomen, maar dat de Heilige Geest haar in de handen van Christus had gelegd. Het tweede onderdeel bevat aardige anekdotes die op humoristische wijze laten zien wat er gebeurt als de westerse en Afrikaanse cultuur elkaar ontmoeten. Zo moest ds. Sonneveld een keer een rivier oversteken. Omdat hij geen boot had, ging hij maar zwemmen. Tot zijn verbazing zag hij de Izi's aan de overkant springen en gebaren. Hij had niet in de gaten dat er een levensgevaarlijk nijlpaard achter hem aan zwom... Het derde gedeelte betreft interviews met tien Izi's die de begintijd van het zendingswerk hebben meegemaakt. Ik wil dit mooie zendingsboekje van harte aanbevelen. Het is verlichtigd met veel foto's en leest erg makkelijk. De winst per boekje is vijf euro, dat gebruikt wordt om de prijs van de Engelstalige editie te drukken. U koopt dus één boek voor uzelf en u maakt het mogelijk voor iemand in Afrika of elders in de wereld om het ook te kopen. Het is verkrijgbaar in de boekhandel of via de website juwelenvangenade.nl.

door naar en past hij de woorden toe op Christus. De balsem is het bloed van Christus, de Heelmeester. Hieraan toegevoegd zijn vijf preken bij de bediening van het heilig Avondmaal. Ds. C. Harink, emeritus-predikant binnen de Gereformeerde Gemeenten, en kenner van het puritanisme, schijft in zijn Woord vooraf: 'Wanneer je iets wilt lezen over de echte kwaal van de kerk en je eigen hart, maar vooral over het geneesmiddel, dan moet je deze preken lezen. Wat zijn ze Bijbels en actueel voor onze situatie!'

Mij zal niets ontbreken | Johannes Beukelman
Gebonden 191 blz, € 19,99. Brevier uitgeverij Kampen.
ISBN 978 94 9243 3978.

Johannes Beukelman (1703-1757) was een predikant uit de Nadere Reformatie onder andere in Zierikzee en Rotterdam. Hij was en is ook nu nog erg geliefd, getuige het feit dat zijn preken na die van Smijtegelt en Van der Kemp uit die tijd het meest herdrukt zijn. Nu zijn er dertien preken over Psalm 23 verschenen. Beukelman legt deze bekende en geliefde psalm op een Bijbelse en bevindelijke wijze uit. De preken zijn niet zo lang en overzichtelijk ingedeeld in korte gedeelten die voorzien zijn van kopjes. Elk van de preken begint met een inleiding en een fragment uit een toepasselijk gebed. Beukelman was wars van overbodige geleerdheid op de kansel. Na de uitleg van de tekst richt hij zich in de toepassing rechtstreeks op het hart de hoorder, met als doel de tekst daar te laten werken.

De Balsem in Gilead | John Willison
Gebonden 293 blz, € 27,50. Brevier uitgeverij Kampen.
ISBN 978 94 9243 3886.

John Willison (1680-1750) was een bekend en geliefd prediker die tientallen jaren in de kerk in het Schotse Dundee diende. Hij was een geestverwant van onder ons meer bekende schrijvers zoals Thomas Boston en de gebroeders Erskine. In dit boek geeft Willison een uitleg over de bekende tekst uit Jeremia 8:22 'Is er geen balsem in Gilead? Is er geen heelmeester aldaar?' In acht preken trekt hij de lijnen

De HEERE regeert, vertellingen bij de Bijbel, deel 1 en 2 | D.J. van Keulen
Gebonden 180 blz, per stuk € 29,95. Uitgeverij Buijten en Schipperheijn.
ISBN 978 90 8289 8897.

Het Woord van God begrijpelijk maken, ook voor kinderen met autisme. Dat was het doel van D.J. van Keulen en H. van den

Brink uit Voorthuizen. Ze maakten inmiddels twee boeken met Bijbelse vertellingen, 'De HEERE regeert' deel 1 en 2. Het grote vierkante boek telt 38 verhalen, verdeeld over zo'n 180 bladzijden. Van Keulen, die voorganger en pastoraal werker is, maakte de teksten. Van den Brink tekende de platen. Wat opvalt aan de tekeningen is dat ze levensecht zijn. De teksten bevatten korte en duidelijke zinnen. Een verhaal bevat ongeveer duizend woorden. Goed voor ongeveer acht minuten voorlezen. Om te zorgen dat kinderen het zelf ook goed kunnen lezen, zijn er korte alinea's gemaakt. Bovendien staat op de bladzijden in een groter lettertype in kleur een kernzin afgedrukt. Bovenaan de pagina staat een verwijzing naar het bijbehorende Bijbelgedeelte. Ds. M. van Kooten schreef een hartelijk voorwoord.

Weekboek | J. Hardeman

Paperback 112 blz., € 15,90. Uitgeverij boekhandel Gebr. Koster. ISBN 978 94 6370 1563.

Uitgeverij Gebr. Koster heeft het mooie initiatief genomen om een weekboek uit te geven voor een moeilijk bereikbaar deel van de jongeren. Door dr. W. Fieret zijn ze 'schakelaars' genoemd. Jongeren die makkelijk schakelen tussen een Bijbels en werelds genormeerd leven. Daarbij voelen ze weinig of geen spanning. Ze gaan naar de kerk en naar de kroeg. Ze gaan naar catechisatie en kijken speelfilms. De schrijvers willen in dit weekboek onderwerpen aan de orde laten komen die juist deze groep sterk bezig houden. Zoals Valentijn, Naar de bioscoop gaan, Halloween, daten, sekssites enzovoorts. We lezen in week 28: 'Mijn beeld over seksualiteit haal ik uit films en sekssites op internet' zo zei een christelijke jongere.' Vanuit wel zeven Schriftgedeelten wordt er Bijbels onderwijs gegeven over tal van gevoelige onderwerpen voor moeilijk te bereiken jongeren. Heel hartelijk aanbevelen!

Want een kind is ons geboren | Wulfert Floor

Gebonden, 68 blz., € 10,95. Uitgeverij De Banier, Apeldoorn. ISBN 978 94 0290 8749.

Een mooi geschenboekje met twee preken. De eerste preek gaat over De voorzegging van de geboorte van Christus, Jesaja 9:5. De tweede preek gaat over de aanbidding van het Kind, Mattheüs 2:1.

VAN DE REDACTIE

Verschijsning volgende nr.

Het volgende nummer van ons blad zal verschijnen D.V. donderdag 30 november 2023. Kopij graag binnen donderdag 16 november 2023.

Ds. M.C. Tanis

Onze oud-voorzitter ds. M.C. Tanis mocht 6 november gedenken 70 jaar geleden op Urk in het ambt van herder en leraar bevestigd te zijn. Op die dag deed hij intrede met Psalm 27:4 'Eén ding heb ik van den HEERE begeerd, dat zal ik zoeken: dat ik al de dagen mijns levens mocht wonen in het huis des HEEREN, om de lieflijkheid des HEEREN te aanschouwen, en te onderzoeken in Zijn tempel.' Ds. Tanis heeft veel mogen betekenen in en buiten onze kerken en ook voor onze stichting en ons blad 'Bewaar het Pand.' We wensen hem van harte Gods nabijheid toe aan de avond van zijn leven. De Heere gedenke hem in alle opzichten.

CBB

'Bewaar het Pand' is voor mensen met een leesbeperking beschikbaar bij de CBB (Chr. Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden). Tel. 0341- 565499, e-mail info@cbb.nl

AvH

COLOFON

Dit blad wordt om de veertien dagen uitgegeven door de stichting Bewaar het Pand. ISSN nummer: 0166 - 4646

REDACTIELEDEN

Ds. A. van Heteren, ds. M.A. Kempeneers en ds. W.L. van der Staaij

REDACTIE ADRES

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, T 0527-688978
E a.vanheteren@kliksafe.nl

ABONNEMENTEN

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk. T 0184-669116
E pand@solcon.nl NL37 INGB 0000 7043 50 t.n.v.
Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.
Abonnementsprijs € 32,- per jaar.
Abonnementsprijs Verenigde Staten en Canada \$ 38,- per jaar.
Contactadres: D. Kleinjan. T 905-627-8556
E bewaarhetpoand@hotmail.com
Advertentietarieven op aanvraag.

WOORD HOUDEN

Dat is waar de SGP voor staat.

Dat we ons houden aan ons woord.
Als man en vrouw door elkaar trouw te zijn.
Als politici door te doen wat je belooft.
Als mensen onderling door de waarheid te spreken.

Dat we ons óók houden aan hét Woord!
Door het op te nemen voor ongeboren kinderen.
Door gezinnen meer op waarde te schatten.
Door pal te staan voor ieders veiligheid.
Door vriend te zijn van het volk van Israël.

De SGP is...

In politiek Den Haag een baken van rust.
De partij die erom bekend staat dat ze Woord houdt.

SGP

“Een ding heb ik van den HEERE begeerd, dat zal ik zoeken: dat ik al de dagen mijns levens mocht wonen in het huis des HEEREN, om de liefelijkheid des HEEREN te aanschouwen, en te onderzoeken in Zijn tempel.” (Psalm 27:4)

De kerkenraad van de Christelijke Gereformeerde Kerk “Beth-El” te Sliedrecht bericht u met vreugde en dankbaarheid aan de Heere dat zijn emeritus predikant

Ds. M.C. Tanis

Op 6 november mocht herdenken dat hij 70 jaar geleden in het ambt van dienaar des Woords werd bevestigd. Met bovenstaande woorden deed hij op 6 november 1953 intrede in de Christelijke Gereformeerde Kerk “Eben-Haëzer” te Urk.

We wensen hem in de avond van zijn leven van harte toe dat hij mag ervaren: *“Want God, de HEERE, is een Zon en Schild; de HEERE zal genade en eer geven.”*

Wij zijn de Heere dankbaar voor het vele goede wat we in hem als gemeente vanaf 20 augustus 1969 tot nu toe mochten ontvangen en voor de wederzijdse sterke verbondenheid die er door Gods trouw nog steeds mag zijn.

Het adres van ds. M.C. Tanis is:
Vlet 51a, 4251 DD Werkendam.

Namens de kerkenraad,
preses, A. van den Bergh
scriba, J. Ottevanger

Gewijzigd bericht!

De bijeenkomst van 17 november komt te vervallen

BEZINNINGSBIJEENKOMST!

Op D.V. **vrijdag 8 december** a.s. wordt er een bezinningsavond gehouden.

Ds. A.C. Uitslag hoopt dan te spreken over:

“De CGK een kerkverband zonder kerkorde !?”

Deze bijeenkomst wordt gehouden in het kerkgebouw van de CGK Sionskerk, Haadweg 127 in Damwoude.

Aanvang: 19.45 uur. Allen van harte welkom!

VAN STAVEREN
begrafenisverzorging

Met aandacht, zorg en respect

Dag en nacht bereikbaar (0172) 23 33 38

Wij verzorgen alleen begrafenissen

Vraag vrijblijvend het boekje “Mijn Laatste Wens”.

www.vanstaverenbegravenissen.nl
info@vanstaverenbegravenissen.nl